

ROZHODNUTÍ.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ve věcech daňových.

Úroky z knihovně nezajištěné zápůjčky, kterou poskytli pravovárečné společnosti její členové, nelze připočísti k bilančnímu přebytku ve smyslu § 94 lit. c) zákona o d. os.

Nález ze dne 1. října 1926 č. 19309.

Podnik, jemuž byla předepsána neprovozovací kvota daně výdělkové, pokládáti jest po opětném zahájení provozu za podnik nový a to jak co do všeobecné daně výdělkové, tak co do daně příjmové (§ 64, § 73 a § 156, odst. 2., zák. o os. d.).

Nález ze dne 4. listopadu 1926 č. 9418/25.

Paragraf 2 zákona ze dne 3. března 1921 č. 102 Sb. z. a n., kterýmž zákonem se poskvutí daňové výhody pro stavbu budov obytných a budov pro provoz podniků, jakož i pro obnovu starých a pořízení nových strojů, nevztahuje se na inventář živý, nýbrž toliko na inventář mrtvý.

Nález ze dne 4. listopadu 1926 č. 9418/25.

Dodatečný platební rozkaz na daň z příjmu na berní rok 1914, vydaný dle opraveného příznání poplatníka, nahrazuje prukaz o příjmu roku 1913 ve smyslu čl. 27, III nař. z 8. srpna 1916 č. 247 ř. z., resp. § 13 zák. ze 16. února 1918 č. 66 ř. z.

Nález ze dne 21. října 1926 č. 20842.

Převzala-li nově utvořená akciová společnost od konkursní podstaty společnosti s ručením obmezeným, která podléhala zvláštní dani výdělkové, pouze pozemky a budovy, stroje pak, s nimiž byl podnik provozován, od jiných osob fyzických, nejde o převzetí již existujících podniků ve smyslu § 120 zák. o daních osobních.

Nález ze dne 6. října 1926 č. 19732.

Vadu řízení zakládá, když zemská komise pro všeobecnou daň výdělkovou, stanovíc výši čistého zisku jako provozovací známky, určila ji ve výši 10—12% ze zjištěného obrátu.

Nález ze dne 13. listopadu 1926 č. 22852/26.

Dodatky k odvolání došlé po lhůtě rekursní mohou býti odmítnuty jako opožděné.

Nález ze dne 26. června 1926 č. 13.118.

Podal-li do uložení berní sazby všeobecné daně výdělkové odvolání předseda komise, musí vyrozumění o podaném odvolání, zaslané poplatníkovi, obsahovati ve smyslu čl. III. č. 6 zákona ze dne 28. dubna 1922 č. 144 Sb. z. a n. výzvu, aby podal poplatník průkaz o docíleném výnosu nebo doklady nutné pro odhad výnosu i tenkrát, když byla daň uložena l. stolící dle § 42 zákona o daních osobních.

Nález ze dne 8. června 1926 č. 15.052.

Obsahuje-li odvolání do uložení všeobecné daně výdělkové též námitku proti zařazení poplatníka do určité berní společnosti (nařízení č. 10/19 Sb. k § 2 odst. 2.), jest zemská komise povinna, aby před vynesením svého rozhodnutí vyžádala si, pokud jde o otázku zařazení do berní společnosti, výrok zemského finančního úřadu.

Nález ze dne 27. května 1926 č. 10.452.

Nesamostatný závod vedlejší zdaňuje se ve smyslu § 37 odst. 2. zákona o daních osobních společně se závodem hlavním tenkrát, když vedlejší závod dle své povahy není schopným, aby mohl býti objektivně předmětem samostatného podnikání a přímým zdrojem výnosu.

Nález ze dne 19. února 1926 č. 2686.

Uvede-li poplatník v prohlášení ku všeobecné dani výdělkové provozovací poměry doby nerozhodné, jest provéstí řízení dle §45 zák. o os. daních.

Nález ze dne 13. března 1926 č. 5712/26.

Slova »bez dostatečného ospravedlnění« v § 45 a) zák. o d. os. (čl. II. cí. nař. ze 16. března 1917 č. 124 ř. z.) vztahují se na všechny případy v paragrafu tom uvedené.

Nález ze dne 16. prosince 1925 č. 24162.

Dočasné zastavení provozu zlatodolu z příčiny, že cena zlata klesla, není důvodem pro slevu všeobecné daně výdělkové dle § 73 odst. 2. zákona o daních osobních.

Nález ze dne 30. listopadu 1925 č. 3712.

Byla-li daň příjmová následkem již původně nesprávného vyměření předepsána nízko, může ve lhůtě promlčecí býti předepsán dodatek, i když nevyjdou na jevo nové okolnosti (§ 284 odst. 1. zák. o os. d.).

Nález ze dne 21. října 1925 č. 19310.

Příznání daňových úlev ve smyslu § 39 zákona ze dne 25. ledna 1923 č. 35 Sb. z. a n. není vázáno podmínkou, aby na úpravu dotyčné budovy byla povolena podpora.

Nález ze dne 18. září 1925 č. 17156.

Výhody § 3 odst. 3. zákona ze dne 4. července 1923 č. 151 Sb. z. a n. týkají se pouze útvarů jmenovaných v § 2 cit. zákona a tudíž nikoliv také veřejných obchodních společností.

Nález ze dne 25. září 1925 č. 17635.

Nevyhovuje-li dekret pochybností předpisu § 45 zákona o os. d., nemůže nezodpovědění jeho přivoditi pro stranu následky zmeškání ve smyslu § 45a zákona o os. d.

Nález ze dne 13. června 1925 č. 11984/25.

Byla-li nově vzniklému podniku právoplatně uložena všeobecná daň výdělková na základě očekávaných poměrů provozovacích (§ 6 zákona ze dne 10. prosince 1918 č. 65 Sb. z. a n.), nelze výměru reasumovati na základě § 284 odst. 3. zák. o d. os., když se objeví dodatečně, že místo předpokládané ztráty bylo docíleno zisku.

Nález ze dne 15. října 1924 č. 17.517/24.

Plat jednatel společnosti s r. o., který převzetím celého kmenového kapitálu stal se jediným společníkem, není při dani výdělkové podle II. hlavy zákona o daních osobních odčitatelnou položkou.

Nález ze dne 7. října 1924 č. 17073/24.

Všeobecné dani výdělkové podléhá umělecké a obchodní zahrádnictví bez rozdílu, provozuje-li se na pozemku vlastním nebo pachtovaném.

Nález ze dne 5. září 1924 č. 9214.

Zahrádnictví provozované s použitím umělých prostředků zemědělských (sklenkíů, pařenišť) podléhá jako umělecké zahrádnictví všeobecné dani výdělkové.

Nález ze dne 10. června 1924 č. 7950.

Poplatník všeobecné daně výdělkové nemá vzhledem k nař. ze dne 31. prosince 1918 č. 10 Sb. z. a n. z r. 1919 (k §§ 1 a 4) nároku, aby byl srovnáván s poplatníkem jiných společností berních (cír. čl. 43 č. 4 nař. ze dne 28. ledna 1897 č. 35 ř. z.).

Nález ze dne 14. prosince 1922 č. 16.053.

Provozují-li dvě nebo více osob vedle svých vlastních podniků též samostatný podnik téhož druhu na společný účet, tvoří tento společný podnik samostatný předmět všeobecné daně výdělkové.

Nález ze dne 19. května 1922 č. 7223/22.

Uvede-li strana k vybídce podle § 43 posl. odst. zák. o os. d. (novela ze dne 16. března 1917 č. 124 ř. z.), aby dala nahlédnouti do svých obchodních knih, důvody, proč tak učiniti nemůže, nelze bez dalšího řízení použiti § 45 a zák. o os. d. (novela ze dne 16. března 1917 č. 124 ř. z.).

Nález ze dne 19. května 1922 č. 7223/22.

Neobsahuje-li výrok zemské komise pro všeobecnou daň výdělkovou vůbec žádných důvodů, jest řízení vadné.

Nález ze dne 13. května 1922 č. 6891/22.

Provozovnou ve smyslu § 37 odst. 1. zák. o d. os. rozuměti jest každé trvalé zařízení sloužící provozování podniku v určitém místě, tedy i zaměstnávání stálých pomocných sil bez vlastních nebo najatých místností.

Nález ze dne 25. února 1921 č. 2414.

1. Zvláštní daň výdělková může býti odepsána jen tenkrát, když bylo podniku zanecháno, nikoli již pro dočasné zastavení výroby.

2. Analogické použití předpisu § 73 zák. o d. os. nebo cís. nařízení z 19. října 1914 č. 293 ř. z. pro slevu zvláštní daně výdělkové jest nemožné, ježto základ zdanění jest v podstatě jiný než u všeobecné daně výdělkové.

Nález ze dne 18. března 1919 č. 1034/19.

Daň z výdělků podniků veřejně účtujících.

Dotace rezervního fondu, určeného jen všeobecně ke krytí ztrát měnových bez bližšího označení (zejména týkajících se ztráty kapitálu provozovacího neb ukládacího, resp. ztráty při obchodování v tuzemsku neb cizině), není odečitatelnou položkou podle § 95 lit. f) zák. o d. os.

Nález ze dne 2. března 1927 č. 3771/27.

Presenční známky a cestovné členů správní rady, na něž těmto přísluší nárok podle stanov, nejsou přičitatelnými položkami k základu daňovému ve smyslu § 94 lit. e) zákona o d. os, i když určení jejich výše jest vyhrazeno usnesení valné hromady resp. (u cestovného členů, bydlicích mimo sídlo shromáždění) správní rady.

Nález ze dne 21. dubna 1296 č. 8318/25.

Ustanovením č. III. odst. 2. smlouvy mezi Československou republikou a Německou říší ze dne 31. prosince 1921 (č. 118 Sb. z. a n. z roku 1923) nebyl derogován předpis § 92 odst. 1. zákona o daních osobních, podle něhož jest pro daňovou povinnost nerozhodno, zda jest podnik provozován vlastníkem samotným, či zda skýtá výnos propachtováním.

Nález ze dne 30. března 1926 č. 6585.

Úroky, které odvádí zdejší pobočný závod svému mateřskému ústředí v cizině z kapitálu, který byl ústředím přechodně zdejšímu podniku za účelem provozu přenechán, nutno pojmouti do daňového základu zdejšího pobočného závodu ve smyslu § 93 odst. 1. zákona o daních osobních.

Nález ze dne 19. února 1926 č. 13.368/25.

Je-li obec jako podnikatel biografu podle příslušné licence povinna, odvésti celý čistý výtěžek tohoto podniku chudinskému fondu, nelze výtěžek ten ve smyslu § 94 lit. e) zákona o daních osobních vyloučiti ze základu pro předpis zvláštní daně výdělkové.

Nález ze dne 23. března 1926 č. 109/26.

Uvedl-li podnik ve svých účtech určitou částku jako služné svého zaměstnance a není-li sporno, že částka tato byla zaměstnanci skutečně vyplacena, pak jest zde presumpce, že měl zaměstnanec na služné v této výši právní nárok.

Nález ze dne 9. prosince 1925 č. 23.382/25.

Cena úplatně nabytých lučebnických receptur patří mezi aktiva podniku, na níž lze odpisovati daněproště za podmínek § 95 lit. f) zákona o daních osobních.

Nález ze dne 26. listopadu 1925 č. 11.191.

Úplata, kterou platí společnost s r. o. svému společníku za přenechané užívání patentů jen tehdy, docílí-li čistý zisk v určité výši, není položkou odečitatelnou.

Nález ze dne 7. září 1925 č. 12.449/25.

Na pachtýře pozemků a hospodářství nelze použiti ustanovení § 2 odst. 2. zákona o os. d. (in concreto mlékárna v jiné berní obci).

Nález ze dne 14. května 1925 č. 13.651/24.

Na základě dodatečně opravené schválené bilance lze žádati za opravu daně.

Nález ze dne 13. května 1924 č. 8484/24.

Poplatkové výhody podle § 2 zák. z 21. prosince 1922 č. 403 Sb. z. a n. nevztahují se na stavby obytných budov dokončených v stavebním roce 1921.

Nález ze dne 6. května 1924 č. 8075.

Plat jednatele společnosti s r. o., který je zároveň společníkem, není při dani výdělkové podle II. hl. zákona o osobních daních odečitatelnou položkou bez ohledu na to, jde-li o nárok ve smlouvě společenské stanovený a žalovatelný čili nic.

Nález ze dne 14. dubna 1924 č. 6732.

Výlohy odhadu továrních realit akciové společnosti za účelem obnovení požárního pojištění jsou odpočitatelnou položkou.

Nález ze dne 22. února 1924 č. 2845/24.

Remunerace předsedy správní rady akc. spol., který není zároveň podle smlouvy nebo stanov zřízencem podniku společnosti, není odečitatelnou položkou, byť i percipient měl právní nárok na tuto remuneraci bez ohledu na to, zda byl docílen čistý zisk.

Nález ze dne 22. února 1924 č. 2845/24.

Remunerace a novoročné jednatele společnosti s r. o., který je společníkem, nejsou podle §§ 93 a 94 lit. e) zák. o d. os. odečitatelnými.

Takové požitky jsou však odečitatelnými, jde-li o zaměstnance, kteří jsou zároveň společníky.

Nález ze dne 25. ledna 1924 č. 890/24.

Tantiemy členů představenstva akciové společnosti, jež má sídlo v Německu, nejsou přípustnou srážkou podle § 95 lit. h) zák. o os. d. ani, když jim patří podle smlouvy služební.

Nález ze dne 17. června 1922 č. 8544.

U spořitelny jest ze zdanění vyloučiti účetní, avšak ne-realisovaný kursovní zisk jen tehdy, byl-li účetně přikázán zvláštnímu rezervnímu fondu pro ztráty kursovní.

Nález ze dne 2. prosince 1921 č. 15.828.

Finanční správa jest oprávněna, aby výsledkem znalců zjistila, zda-li služební platy, jež dostávají řídicí správní radové akciové společnosti jako ředitelé podniku, jsou přiměřenou odměnou za jejich služební činnost.

Nález ze dne 12. února 1921 č. 1668.

Povinnost platiti úroky z prodlení z rentabilitní přírážky ke zvláštní dani výdělkové nastává teprve po uplynutí 14denní lhůty splatnosti stanovené § 3 cís. nař. ze dne 28. srpna 1916 č. 280 ř. z. (§§ 1 a 2 zák. ze dne 9. března 1870 č. 23 ř. z.).

Nález ze dne 15. prosince 1920 č. 12.202.

Tantiema vyplacená ze zisku generálnímu řediteli akciové společnosti, jež jest zároveň členem správní rady, není odečitatelnou položkou ve smyslu § 95 lit. h) zák. o osob. daních.

Nález ze dne 13. října 1920 č. 9521.